

Hemmelig.Kap. 20
(Avgiftsbeslutning.)

Budgett-innst. S. nr. 159.

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om tollavgifter fra 1 juli 1936.

(St. prp. nr. 1, 1936.)

Til Stortinget.

Departementet opplyser at det på noen få undtagelser nær, hvor særlige grunner forelå, kun har tatt under behandling andragender og forestillinger, som er innkommet til departementet innen 1 november 1935.

I den foreliggende proposisjon behandles følgende tollspørsmål:

A. Tariffens innledende bestemmelser.

§ 2 (prp. s. 1).

Tollfrihet for benzoldehyd, innvilget	prp. s.	1
Tollfrihet for hvaikjøtt til revefôr, innvilget	» »	1
Tollnedsettelse for råpapir til lyskopipapir, innvilget	» »	1
Tollfrihet for stålspiraler i barnevogn gummi, innvilget	» »	1
Tollfrihet for kalvemaver til osteløpe, innvilget	» »	1
Tollfrihet for cordvev til bildekk, innvilget	» »	1
Tollfrihet for turistbrosjyrer m. v., innvilget	» »	2

*Fradrag i fortollingsverdien for norske ytterdekk og slanger påmontert importerte automobiler, forslag herom	prp. s.	2
---	---------	---

§ 10 (prp. s. 3).

*Laste- og fyravgift for skib som regelmessig anløper norske havner	prp. s.	5
Laste- og fyravgift av transittvarer	» »	7

§ 13 (prp. s. 8).

Tollgodtgjørelse ved utførsel av tobakkstilk	prp. s.	8
*Forhøielse av tollgodtgjørelsen ved bygning av nye skib	» »	9
*Godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlands forbruk	» »	9

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

L.nr. 55. Strømper i nettvevning m. v.	prp. s.	11
L.nr. 59. Skjortestoffer	» »	11

*L.nr. 82. Glidelåser	prp. s.	13
L.nr. 141. Akkumulatorer	» »	13
*L.nr. 159 og 311. Ekkolodd, radiotelefonistasjoner og radiopeilestasjoner	» »	13
*L.nr. 169. Sinkhvitt Kreditoplagsbestemmelsen	» »	14
L.nr. 218 og 219. Fyrstikker og fyrstøi	» »	15
L.nr. 224. Vingjær	» »	17
L.nr. 265. Gummistrikk	» »	17
L.nr. 268. Tøisko med gummisåler	» »	18
L.nr. 269. Kalosjer og annet gummifottøi	» »	18
L.nr. 318—21. Fliser	» »	18
L.nr. 322—24 og 329. Isolasjonssten	» »	20
L.nr. 334. Porselen	» »	
Klær II, C og D. Søm og pyntetillegg for ferdige, pyntede kraver av silke	» »	22
L.nr. 421. Lim	» »	23
L.nr. 484. Fiskekroker	» »	25
L.nr. 500. Fettpresser og smøreapparater for biler	» »	26
L.nr. 502. Klisjéer	» »	26
L.nr. 516, 528—29. Underlags- og klinkskiver	» »	27
L.nr. 520—21. Centralvarmekjeler av smijernsplater	» »	29
L.nr. 533 og 536. Ventilatorer	» »	30
L.nr. 536. Sykkelpumper	» »	32
Jernvinduer	» »	33
Ribberørsbatterier, ventilatorer og sammenbyggede aggregater	» »	34
L.nr. 541. Høitspyrende cisterner	» »	35
L.nr. 544. Jern- og ståltråd	» »	35
L.nr. 546 og 850. Musefeller	» »	39
L.nr. 548. Barberblad og barberhøvler	» »	40
L.nr. 553—54. Skyvedørbeslag	» »	42
L.nr. 555, 557 og 559. Brevordnermekanismer	» »	44
L.nr. 557. Automater	» »	45

L.nr. 555 og 557. Hjemmespare- bøsser	prp. s.	46
L.nr. 592—93. Cylinderlåser	» »	48
L.nr. 594—97. Messingskilter	» »	49
* Skjeartikler i kobber- legøring	» »	50
L.nr. 608 og 611. Kreditoplags- bestemmelser for oli- venolje og kokt linolje	» »	52
L.nr. 620. Osteløpe	» »	53
L.nr. 645. Gummiert papir og kromo-glacé- og glanspapir	» »	53
L.nr. 663. Korktelner	» »	54
L.nr. 714—16. Strømper av nett- vevning eller med inn- vevd stripe	» »	55
L.nr. 719. Kunstsilkefôr	» »	57
L.nr. 739. Belter	» »	60
L.nr. 740—47. Skomakerarbeide og Gummifottøi	» »	65
L.nr. 748—59. Skinn- og skinn- varer	» »	66
L.nr. 783—85. Sort granitt	» »	70
L.nr. 786. Bremsbånd	» »	71
Asbestvarer og mag- nesiaprodukter	» »	72
L.nr. 788—89. Mais- og hvete- stivelse	» »	75
*L.nr. 796—98. Sirup	» »	76
L.nr. 805. Skokrem	» »	88
L.nr. 829. Lister og rammer	» »	90
L.nr. 851. Tremel	» »	94
L.nr. 866. Papirfilt	» »	95
L.nr. 877. Strømper i nettvev- ning m. v.	» »	98
*L.nr. 896. Ferdige deler til velosipeder	» »	98
L.nr. 904—06. Pressede plater for karosserifabrika- sjon	» »	98
* Tollverdien av brukte automobiler	» »	100
L.nr. 929. Harpikslim i tørr pulverform	» »	100
Vannspredere	» »	101

C. Midlertidige tolltillegg.

Elektriske generatorer og elek- triske motorer	prp. s.	103
Selvrensende treskeverk	» »	103
*Sukker	» »	104
Kreditoplagsretten for visse varesorter m. v.	» »	104

I foranstående fortegnelse er, som det vil sees, forskjellige poster merket med en stjerne hvilket betegner at komiteen for

disse posters vedkommende har forskjellige bemerkninger å gjøre. For de øvrige posters vedkommende slutter komiteen sig til departementet og innstiller overensstemmende med dets forslag.

Dessuten har komiteen funnet å burde opta til behandling skrivelse av 12 mai 1936 fra Finans- og Tolldepartementet angående sesongtollen på epler og pærer.

Fradrag i fortollingsverdien for norske ytterdekk og slanger påmontert importerte automobiler.

(Prp. s. 2.)

A/S Askim Gummivarefabrikk har i skrivelse av 13 januar 1936 andratt om at verdien av fabrikkens ringer må bli tillatt fratrukket i fortollingsverdien ved fortolling av automobiler fra utenlandsk fabrikk, som utstyres sine vogner for det norske marked med norsk bilgummi.

Departementet finner — etter å ha forelagt spørsmålet for Oslo Sjøtollkammer som antar at sakens praktiske kontrollmessige side ikke byr på større vanskeligheter — å ville foreslå at man forsøksvis går med på den foreslåtte ordning. Hvis Stortinget ikke har noget å innvende vil departementet søke utvirket kgl. resolusjon så det bemyndiges til på nærmere vilkår å tillate at den innenlandske verdi av norsktilvirkede ringer som påmonteres i utlandet fratrekkes i vedkommende motorvogners tollverdi ved innførsel her til landet. Tillatelsen forutsettes gjort tidsbegrenset, således at man kan bringe ordningen til ophør, hvis den skulde vise sig å få uheldige følger.

Komiteen slutter sig til departementet, idet den forutsetter at der i de regler som skal utarbeides angående den omhandlede innførsel, inntas bestemmelser som sikrer en helt effektiv kontroll.

Laste- og fyravgift for skib som regelmessig anløper norske havner.

Ad § 10 (prp. s. 5).

I sin innstilling for ifjor (budgett-innst. S. nr. 161) uttalte komiteen bl. a. følgende:

«Komiteen er av den opfatning, at spørsmålet om laste- og fyravgiftens størrelse bør optas til revisjon. Herunder bør også komme under overveielse spørsmålet om å fastsette en begrenset avgift for skib, som regelmessig anløper norske havner og som har et minimumsantall anløp pr. år. Komiteen henstiller derfor til departementet om i neste års forelegg å fremlegge en utredning av disse spørsmål eventuelt ledsaget av forslag til visse

lempninger i de forholdsvis høie skibsavgifter.»

Finansdepartementet forela saken for Handelsdepartementet som innhentet uttalelser fra havnedirektøren og fyrdirektøren.

Av havnedirektørens uttalelse, hvorav en del er inntatt i proposisjonens side 5—6 fremgår bl. a. følgende:

«Avgiften beregnes nu på grunnlag av bestuet tonnasje og det betales aldri for flere stuede tonn enn fartøiet har nettotonnasje. Skal man gå over til en fritagelse for avgift etter eksempelvis det fjerde anløp i kalenderåret, må man også gå over til å beregne avgiften helt ut på grunnlag av fartøiets netto- eller bruttodrektighet. Inntektene av avgiften blir ellers helt uberegnelige, samtidig som avgiften vil bli ulike fordelt på fartøiene. — — — —

Nogen reduksjon eller hel sløifning av avgiften etter et bestemt antall anløp, tillater disse beregnede avgiftssatser ikke uten nedgang i inntekten.

— — — — En avgift på grunnlag av tonnasje med avgiftsfrihet etter et bestemt antall turer vil høist sannsynlig være til fordel for fartøier i kortere ruter, mens den med fartøier med lengere ruter ofte vil bety en avgiftsforhøielse. For flere av de oversjøiske linjer vil således denne avgift etter tonnasje bli meget byrdefull, dels fordi disse fartøier ikke vilde nyde nevneverdig fordel av avgiftsfritagelsen etter et bestemt antall anløp, og dels fordi fartøiene sjelden losses eller laster full last i Norge, men også har med last fra våre naboland. Da disse ruter på oversjøiske farvann er av stor betydning for eksportindustrien, da de bringer ferdige produkter ut og råstoffer hjem, måtte man i tilfelle fastsette spesielle bestemmelser om dem. — — — —

Da man helt mangler opgaver over laste- og fyravgiften, som viser hvorledes den fordeles sig på de forskjellige slags fartøier, kan man heller ikke opstille nogen beregninger som tilnærmelsesvis kan sies å være riktige. Omlegningen av avgiften kan jo ikke gjøres på slump. Det første man derfor må skaffe sig er pålitelige opgaver over skibsfarten mellem Norge og utlandet som er slik opsatt at de kan danne grunnlaget for beregninger etter forskjellige avgiftsskalaer. — — — —

Det er også en annen måte man kan gjøre det på. Man kan fastsette noen prøveavgifter og la tollvesenet beregne avgiften etter disse samtidig med at den gjeldende avgift beregnes. Man vil dermed få en oversikt over hvorledes avgiftsforslagene vil

virke, men nogen eksakte opgaver å bygge på utover de forslag som prøves vil man ikke få.

Havnedirektøren konkluderer med å anbefale:

- 1) At det besluttet innhentet opgaver vedrørende laste- og fyravgiftens fordeling mellom rutefartøier og andre fartøier,
- 2) At det utarbeides alternative forslag til omlegning av avgiften for fartøier i utenriksfart,
- 3) At det undersøkes om det kan legges laste- og fyravgift på fartøier i innenriksfart.»

Fyrdirektøren har anført, at han ikke har betingelse for å kunne gi nogen uttalelse om saken, da spørsmålet om laste- og fyravgiftens størrelse ingen direkte betydning har for fyrvesenet og dettes budjetter.

Handelsdepartementet har i skrivelse av 5 februar dette år meddelt Finans- og Tolldepartementet at det i det vesentlige holder sig til havnedirektørens uttalelse (se forøvrig prp. s. 6, annen spalte).

Finans- og Tolldepartementet bemerker for sitt vedkommende at: «man er enig i, at der ikke på grunnlag av det for tiden tilgjengelige materiale kan utarbeides forslag til omlegning av laste- og fyravgiften bl. a. med sikte på lempning i avgiftsbyrden for rutefartøier.

Man finner imidlertid at saken bør optas til nærmere undersøkelse og drøftelse efter de av havnedirektøren antydde retningslinjer, eventuelt med bistand av et sakkyndig utvalg.

Da en sådan utredning forutsetter innhentning og bearbeidelse av et utstrakt materiale vil sakens behandling nødvendigvis kreve adskillig tid».

Komiteen er enig med departementet og havnedirektøren i at der nedsettes et sakkyndig utvalg til nærmere undersøkelse og drøftelse av de foreliggende spørsmål, da man finner at den nuværende ordning i mange tilfelle kan virke trykkende.

Forhøielse av tollgodtgjørelsen ved bygging av nye skib.

Ad § 13 (prp. s. 9).

Innledningsvis hitsetter departementet de nu gjeldende bestemmelser efter hvilke innenlandske verksteder tilståes tollgodtgjørelse ved bygging av nye skib og reparasjoner m. v. av eldre skib. Som det vil sees utgjør tollgodtgjørelsen ved bygging av nye skib 4 pct. av fartøiets salgssum for damp- og motorskib over 150 og selfangstfartøier over 100 registertonn brutto, samt hvalfangstfar-

tøier uansett størrelse. For andre damp- og motorfartøier av mindre drektighet og seilskib på minst 50 registertonn brutto utgjør tollgodtgjørelsen 2 pct. av salgssummen.

Ved reparasjoner m. v. utgjør godtgjørelsen 3 pct. av reparasjonsomkostningene for skib over 150 og selfangstfartøier over 100 registertonn brutto samt hvalfangstfartøier uansett størrelse, dog kun av det beløp som overstiger kr. 1000.

Skibsbyggerienes Landsforening har andratt om at de ovenfor nevnte satser forhøies fra 4, 2 og 3 pct. til henholdsvis 7, 3,5 og 5 pct.

Norges Rederforbund har støttet skibsbyggerienes andragende.

Departementet bemerker at spørsmålet om en høiere godtgjørelse senest blev behandlet i 1928 og det blev da sterkt betonet at godtgjørelsen kun skulde dekke den av verkstedene virkelig erlagte toll.

Departementet er fremdeles av samme prinsipielle opfatning med hensyn til den omhandlede godtgjørelses karakter av en ekvivalens alene for den virkelig erlagte toll.

Under disse omstendigheter, og da Skibsbyggerienes Landsforening som nevnt selv erkjenner at de nuværende satser gjennomgående er tilstrekkelige i så henseende, finner departementet ikke å kunne foreslå nogen forhøielse av satsene.

Komiteen finner forsåvidt spørsmålet om en forhøielse av de gjeldende godtgjørelses-satser angår å burde slutte sig til departementet særlig under hensyntagen til opplysningen om at Skibsbyggerienes Landsforening selv erkjenner at de nuværende satser gjennomgående er tilstrekkelige.

Ved behandlingen av den foreliggende sak er imidlertid komiteen kommet til det resultat at den nugjeldende grense for fartøienes drektighet — for damp- og motorskib over 150 og selfangstfartøier over 100 registertonn brutto — er for høi. En ikke ubetydelig del, særlig av våre motorskib som anvendes til fiske, og selfangstfartøier, har en mindre drektighet enn henholdsvis 150 og 100 registertonn brutto, og da byggeomkostningene for disse fartøiene dessuten er temmelig høie mener komiteen at det, for å støtte våre innenlandske verksteder, kan være grunn til å sette den nugjeldende grense noget ned. Komiteen er, alle hensyn tatt i betraktning, blitt stående ved en grense på 75 registertonn brutto for såvel damp- og motorskib som selfangstfartøier.

Den samme grense vil komiteen også foreslå gjort gjeldende ved reparasjoner m. v. av eldre skib.

Som ovenfor oplyst tilståes godtgjørelsen ved reparasjoner kun av det beløp som over-

stiger 1000 kroner, hvilket beløp blev fastsatt i 1913, og det gjaldt da til 1925, hvilket år beløpet blev forhøiet til 2000 kroner. I 1928 blev beløpet pånytt nedsatt til 1000 kroner, og det har siden vært uforandret.

Komiteen finner under hensyntagen til at den foreslår 4 pct.-godtgjørelsen gjort gjeldende for damp- og motorskib samt selfangstfartøier over 75 registertonn brutto, at grensen for godtgjørelse av reparasjonsbeløp kan heves fra 1000 til 2000 kroner. En sådan forhøielse finner komiteen ubetenkelig og administrasjonen vil derved bli fritatt for et ikke ubetydelig arbeide ved en rekke småandragender.

I henhold til foranstående har komiteen formet sitt utkast til beslutning.

Godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlands forbruk.

Ad § 13 (prp. s. 9).

A/S Norsk Blikkvalseverk har andratt om at den nugjeldende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlands forbruk må bli forlenget i 5 år fra 1 juli 1936.

Av de foreliggende opplysninger fremgår at blikkvalseverket siden 17 oktober 1934 har stått tilsluttet et internasjonalt blikkartell og at dannelsen av dette blikkartel har medført en bedring av markedet.

Det anføres i andragendet, at verkets stilling i løpet av det siste år er blitt bedret, og at selskapet nu arbeider under gunstigere forhold, hvilket gjør at stillingen nu er vesentlig forskjellig fra for 3 år tilbake, da tollgodtgjørelse sist blev fornyet.

Andragendet har av Finans- og Tolldepartementet vært forelagt Handelsdepartementet som har uttalt at det finner det å være av betydning at godtgjørelsen fremdeles gjøres gjeldende i 3 år for et kvantum og etter satser som hittil, idet der dog bør tas forbehold om at godtgjørelsen vil bli nedsatt eller bortfalle, såfremt Handelsdepartementet finner at de økonomiske resultater av blikkvalseverkets drift gjør dette berettiget.

Finans- og Tolldepartementet slutter sig til Handelsdepartementets uttalelse med det forbehold som deri er nevnt, og foreslår at den nugjeldende godtgjørelse opføres uforandret for de kommende 3 budgett-terminer.

Komiteen finner under hensyntagen til de foreliggende opplysninger å kunne slutte sig til Handelsdepartementets og Finans- og Tolldepartementets forslag om at blikkvalseverket tilståes den nu gjeldende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlands forbruk fra 1 juli dette år. Hvad det

foreslåede tidsrum 3 år angår, finner komiteen imidlertid å burde redusere tidsrummet til 2 år, idet den samtidig vil understreke forutsetningen om at godtgjørelsen nedsettes eller bortfaller hvis Handelsdepartementet finner at de økonomiske resultater av driften gjør dette berettiget.

Glidelåser.

L.nr. 82 (prp. s. 13).

O. Mustad & Søn, Oslo, har andratt om at tollen på glidelåser må bli forhøiet fra kr. 1,75 til kr. 4,00 pr. kg.

Departementet har ikke funnet å kunne anbefale andragendet.

Komiteens flertall finner å kunne foreslå tollen forhøiet til kr. 2,50 pr. kg.

Komiteens mindretall, Alvestad, Rong, Strand og Trøite mener i likhet med departementet at det ikke er grunn til å forhøie den gjeldende sats, som blev fastsatt i 1934.

Ekkolodd m. v.

L.nr. 311 (prp. s. 13).

Handelsdepartementet har i skrivelse av 4 oktober 1935 til Finans- og Tolldepartementet anbefalt et av fiskeridirektøren fremsatt forslag om toll- og avgiftsfrihet for ekkolodd, radiotelefonistasjoner og radiopeileapparater. Forslaget er begrunnet med den store betydning det vil ha for vår fiske- og fangstflåte som hjelpemiddel til økning av fangsten.

Finans- og Tolldepartementet har ikke funnet å kunne anbefale det foreliggende forslag.

Komiteen finner under henvisning til det av fiskeridirektøren anførte og til at ekkolodd ikke er gjenstand for innenlandsk produksjon å burde foreslå at ekkolodd utskilles som egen post med en grunntoll av 5 pct. av verdien.

Sinkhvitt.

L.nr. 169 (prp. s. 14).

Den Norske Zinkhvidtfabrik og Norske Zinkprodukter A/S har andratt om at tollen på sinkhvitt må bli forhøiet fra 5 til 7 øre pr. kg.

Departementet har ikke funnet å kunne anbefale andragendet.

Komiteen finner alle hensyn tatt i betraktning, å burde foreslå tollen forhøiet fra 5 til 6 øre pr. kg. idet varen utskilles som egen post.

Hvad departementets forslag om å opheve kredittoplagsbestemmelsen under Farver 6 angår, er komiteen enig heri.

Epler og pærer.

L.nr. 190—191.

Norges Bondelag har i skrivelse av 24 april d. å. henstillet til departementet å forandre den gjeldende sesongbestemmelse utvidet så den kommer til å omfatte tidsrummet august—april.

Finans- og Tolldepartementet har forelagt saken for Utenriksdepartementet, Handelsdepartementet og Landbruksdepartementet.

Utenriksdepartementet uttaler som sin opfatning at det fra norsk side for tiden ikke bør foretas nogen forandringer, da dette vil være egnet til å vanskeliggjøre en ophevelse av hvaloljeavgiften i U. S. A.

Handelsdepartementet har uttalt at det for sitt vedkommende ikke har de betenkeligheter som er anført mot forlengelse av sesongen.

Landbruksdepartementet bemerker at siden innførelsen av sesongtollen i 1924 har vår fruktavl gått betydelig frem og det arbeides intenst for en mer rasjonell fruktavl og da særlig dyrking av vinterfrukt. Dette departement anbefaler derfor at tolltariffen forandres derhen at Finans- og Tolldepartementet fra 1 juli 1936 bemyndiges til såvel å forkorte som å forlenge sesongtollen for epler og pærer i tiden august—mars (begge måneder inklusive).

Finans- og Tolldepartementet finner etter de opplysninger som Utenriksdepartementet har gitt om sakens handelspolitiske side, at tidspunktet for en slik revisjon ikke nu er beleilig.

Komiteen mener at det av hensyn til den norske fruktavl og til at Stortinget i de senere år gjentagende har forlenget sesongen, er grunn til delvis å imøtekomme henstillingen om en forlenget sesongtoll. Det har innen komiteen gjort sig forskjellige meninger gjeldende angående sesongtollens varighet, men man er blitt stående ved å burde foreslå sesongtollen gjort gjeldende i tiden august—15 mars. I forbindelse hermed vil komiteen understreke at departementet i henhold til anmerkningen har adgang til — om det skulde vise sig at norsk frukt enkelte år ikke tilfredsstiller behovet — å forkorte sesongen.

Skjeartikler i kobberlegering.

L.nr. 595 og 597 (prp. s. 50).

Firmaene Th. Marthinsens Sølvvarefabrik, Tønsberg og Theodor Olsens Eftf., Bergen, har andratt om at tollen for forsøvede og uforsøvede skjeartikler i kobberlegering må bli forhøiet fra henholdsvis kr. 2,50 og kr. 0,50 pr. kg til henholdsvis kr. 3 og kr. 1,50 pr. kg.

Spørsmålet har vært forelagt Norsk Gullsmedarbeiderforbund, Norges Industriforbund og Norges Handelsstands Forbund, og komiteen henviser til det av disse uttalelser i forelegget side 51—52 refererte.

Departementet uttaler, at da det antar at den uforsølvete vare er forholdsvis lavt beskyttet kan det være grunn å opføre skjær og gafler under metaller II G. 9 sammen med kniver etc., hvorved grunntollen blir forhøiet fra kr. 0,50 til kr. 1 pr. kg. Derimot finner departementet ikke å kunne anbefale at tollene på forsølvete vare forhøies.

Komiteen er enig med departementet hvad den forsølvete vare angår, men vil hvad den uforsølvete vare angår bemerke at man anser en forhøielse av tollene fra 0,50 til kr. 0,75 mer passende da det her dreier sig om en almindelig forbruksartikkel.

Cement.

L.nr. 778.

A/S Dalen Portland Cement m. fl. har i skrivelse 16 mai d. å. henstillet til komiteen å forhøie tollene på cement på grunn av den sterke utenlandske konkurransen.

Komiteen har oversendt skrivelsen til departementet med anmodning om å opta spørsmålet til behandling i neste års proposisjon.

Enkelte av komiteens medlemmer vil imidlertid forbeholde sig i Stortinget å opta forslag om forhøielse av tollene på cement og produkter herav.

Sirup.

L.nr. 796—98. (prp. s. 76).

Innledningsvis opplyser departementet at almindelig sirup og melasse med mindre enn 70 pct. sukkerinnhold har vært tollfritt siden 1890. Spørsmålet om grensen mellom tollfri og tollpliktig sirup har gjentagende vært gjenstand for drøftelse; se nærmere herom side 77 ff.

Det fremgår bl. a. herav at departementet etterat det hadde bragt i erfaring at der innførtes sirup som med hensyn til askegehalt og beskaffenhet forøvrig intet hadde til felles med hvad der var forutsatt å skulle inngå som tollfri sirup, henvendte sig til bestyreren av Statens Toll-laboratorium med anmodning om å utrede forholdet. Bestyreren avgav under 19 mars 1931 sin betenkning hvorav en del er inntatt i forelegget side 81—84, hvortil henvises. Han uttaler heri bl. a. at en stramning av kravene til tollfri sirup er na-

turlig og nødvendig i det her foreliggende tilfelle, og særlig nu da der på markedet i stadig stigende utstrekning føres sukkeropløsninger av større og større renhet.

Med hensyn til tollbehandlingen i andre europeiske land bemerker han at denne vare såvidt man har kunnet bringe det på det rene, overalt er belagt med større eller mindre toll.

I forelegget side 84 er inntatt en sammenligning som viser resultatet av foretatte analyser av tre typer sirup, og hvorav vil sees at utviklingen fortsatt går i retning av å utsette grensen mellom tollfri sirup og tollpliktig flytende sukker (sirup).

Departementet har også forelagt saken for Sjøtollkammeret i Oslo med anmodning om å avgi en uttalelse, hvorav en del er inntatt i proposisjonen side 85—86.

Departementet har også mottatt en henvendelse fra Norges Colonialgrossisters Forbund som henstiller at det fastsettes at sukkerinnholdet i sirup ikke må overstige 80 pct. i sin almindelighet med franchise opad av 2 eller 3 pct. Den sirup som fremstilles av de fleste utenlandske raffinerier har et sukkerinnhold av 80 pct. som ansees for å være både det almindelige og nødvendige av hensyn til å fremstille en god kvalitet.

Departementet har senere forelagt saken for bestyreren av Statens Toll-laboratorium som i en skrivelse av 26 mars 1936 til departementet redegjør for en del av ham foretatte undersøkelser, se forelegget side 86—87.

Departementet bemerker for sitt vedkommende at det etter den utvikling som har funnet sted med hensyn til beskaffenheten av den vare der innføres som tollfri sirup synes å være grunn til å treffe nye bestemmelser om sontringen mellom tollfri og tollpliktig vare. Departementet uttaler videre:

«Mens sirupen tidligere var et naturligt og billig restprodukt ved sukkerutvinningen, blir den nu i stor utstrekning fabrikkert av utvunnet sukker. Sistnevnte kunstige sirup vil av utredningen fra Toll-laboratoriets bestyrer sees å være et i ernæringsmessig henseende meget kostbart erstatningsmiddel for sukker.

— — — — —
Med hensyn til sontringen mellom varene bemerkes, at det av utredningen fra Toll-laboratoriets bestyrer vil sees, at tallene for aske lett kan reguleres op eller ned uten annen forandring av varene, hvorfor askegehalten ikke behøver å gi uttrykk for sirupens beskaffenhet. Der kan således være grunn til i større grad enn hittil å la sukkergehal-

ten og de ytre egenskaper bli avgjørende ved bedømmelsen av varens beskaffenhet.

Når forholdet er som anført, antar departementet, at forutsetningen for å tillate tollfri innførsel av sirup med samlet sukkerinnhold av 70 pct. og derover neppe kan sies å være til stede, hvorfor man finner, at den i tolltariffen under «Sukker og sirup 3» i anm. 1 inntatte bestemmelse, hvorefter Tolldepartementet kan tillate tollfri innførsel av almindelig husholdningssirup, hvis sukkerinnhold er 70 pct. eller mer, bør opheves.

Derimot antas bestemmelsen i ovennevnte anmerkning om at de nærmere fordringer, som en vare må opfylle for å kunne henføres under «Sukker og sirup 3» fastsettes av Tolldepartementet, fremdeles å burde bibeholdes.

Selv etter en eventuell ophevelse som anført av bemyndigelsen for departementet til å tillate tollfri innførsel av almindelig husholdningssirup, hvis sukkerinnhold er 70 pct. eller mer, må det nemlig ansees påkrevet at departementet utferdiger nye forskrifter om de nærmere fordringer, som en vare må opfylle for å kunne henføres under «Sukker og sirup 3» og i forbindelse hermed bestemmelse om hvilke dokumenter, der blir å avkreve importøren til legitimasjon av varens beskaffenhet samt om hvorledes der bør forholdes med uttagelse av prøver og disses undersøkelse.»

Departementet foreslår derfor at anmerkning 1 under sukker og sirup 3 får sådan lydelse:

Anm. 1. De nærmere fordringer, som en vare må opfylle for å kunne henføres til ovenstående tariffpost, fastsettes av Tolldepartementet.

Komiteen vil i anledning av det foreliggende spørsmål bemerke at almindelig husholdningssirup fremdeles bør være tollfri. Imidlertid kan man ikke være enig med departementet i at grensen for sukkergehalten bør opprettholdes med ikke over 70 pct., da kvaliteten i de senere år er blitt så forbedret at det ikke vil være rimelig å forlange at forbrukerne skal gå tilbake til å bruke den sirup som var almindelig for 20—30 år siden. Av de foretatte undersøkelser, hvorfor der er redegjort i proposisjonen, fremgår at sukkergehalten ligger på ca. 80 pct., og komiteen er derfor blitt stående ved å burde foreslå at sukkerinnholdet i sirup ikke må overstige 80 pct., med en minimums askegehalt av 1,3 pct. (som nu). Hvad farven angår mener komiteen at departementet bør treffe nærmere bestemmelse herom og således at sirupfarven uttrykkes som en kaliumbikromatopløsning av bestemt styrke.

Ferdige deler til velosipeder.

L.nr. 896 (prp. s. 98).

Jonas Øglænd, Sandnes, har henstillet at der i tariffen inntas nærmere bestemmelser om hvad der skal forstås som ferdige deler til velosipeder. Firmaet mener at velosiped-deler som er produsert av rustfritt stål, aluminium eller andre lettmetaller som ikke krever etterbearbeiding eller som er forsynt med overdrag, skal fortolles som ferdige deler.

Departementet har ikke funnet å kunne anbefale nogen tariffendring.

Komiteen er etter senere tilkomne opplysninger kommet til det resultat at det her er grunn til i nogen grad å etterkomme firmaets andragende, og man vil foreslå at *velosiped-deler som er forarbeidet av rustfrie metaller eller av metall som er forsynt med overdrag eller belegg* skal anses som ferdige deler.

Tollverdien av brukte automobiler.

(Prp. s. 100).

Autoriserte Automobilforhandlernes Forening har henstillet at de gjeldende regler om fastsettelsen av tollverdien av brukte motor-kjøretøier må forandres derhen at det nu gjeldende fradrag, 30 pct. handlerrabatt forhøies til 40 pct.

Departementet har imidlertid ikke funnet å kunne imøtekomme forannevnte andragende.

Komiteen finner etter de foreliggende opplysninger at det her synes å være et misforhold tilstede, hvorfor den henstiller til departementet å forandre de nuværende regler således at handlerrabatten heves fra 30 til 40 pct.

C. Midlertidige tolltillegg.

Sukker.

(Prp. s. 104.)

Ved Stortingets beslutninger av 5 og 6 juli 1933 blev det midlertidige og det ekstraordinære tolltillegg for sukker («Sukker 1 og 2») hvorav grunntollen er kr. 0,20 pr. kg., fastsatt henholdsvis til 50 og 25 pct., hvorefter den samlede toll for nevnte varesorter blev kr. 0,375 pr. kg. Disse tillegg, som betegnet en nedsettelse fra de tidligere, fra 11 mars s. å. gjeldende (tillegg 40 og 50 pct., samlet toll kr. 0,42 pr. kg.) av kr. 0,045 pr. kg., trådte i kraft 1 august 1933 og er siden ikke blitt forandret.

Efter departementets opfatning synes tiden nu å være inne til å gå til nogen nedsettelse

av den høie sukkertoll, som bl. a. i ikke liten grad motvirker arbeidet for å fremme bruken av norsk frukt og bær i husholdningen.

Det foreslår derfor at det ekstraordinære tolltillegg for sukker nedsettes fra 25 pct. til 15 pct., således at den samlede toll (grunntoll + tillegg) blir kr. 0,345 pr. kg.

Denne tollnedsettelse antas likesom i 1933 først å burde gjøres gjeldende fra 1 august, idet det må ansees rimelig at de handlende får en kortere frist til å selge ut sine beholdninger av fortollet sukker etter de gamle priser.

Departementet beregner at den foreslåtte nedsettelse vil medføre et tolltap av ca. 2,3 mill. kroner såfremt nedsettelsen blir gjort gjeldende for hele neste budgett-termin. Utsetter man ikrafttredelsen til 1 august 1936, hvad departementet foreslår, vil tolltapet bli noget mindre.

Departementet tilføier at tollanslaget for kommende budgett-termin er opsatt under hensyn til den foreslåtte tollnedsettelse.

Komiteen finner i likhet med regjeringen at tiden nu er inne til å gå til nogen nedsettelse av den høie sukkertoll. Komiteen har imidlertid funnet det ønskelig å gå noget lengere enn proopsisjonen og efter konferanse med finansministeren som fant å kunne tilråde at tillegget blir nedsatt til 10 pct., innstiller komiteen enstemmig at det ekstraordinære tolltillegg for sukker nedsettes fra 25 pct. til 10 pct., således at den samlede toll blir kr. 0,33 pr. kg.

Kredittoplagsretten for visse varesorter m. m.

Komiteen slutter sig til departementets forslag om at kredittoplagsretten opheves for «farvestoffer etc. 6», «oljer 1. a. olivenolje» og «oljer 1. d linolje, kokt». Komiteen vil dessuten foreslå at den omhandlede rett også opheves for «sagogryn og sagemel, salep etc.».

Forøvrig har komiteen intet å bemerke til den foreliggende proopsisjon.

Der er til komiteen innkommet en rekke henvendelser angående forandringer i tolltariffen. Forsåvidt disse henvendelser gjelder spørsmål som er omhandlet i proopsisjonen vil de bli fremlagt i Stortinget under sakens behandling. Hvad angår henvendelser om tollsatser som ikke er berørt i proopsisjonen har komiteen oversendt disse til Finans- og Tolldepartementet.

I henhold til foranstående og under henvisning til proopsisjonen innstiller komiteen til Stortinget å fatte følgende

beslutninger:

A.

Beslutning om tollavgifter fra 1 juli 1936.

De den 30 juni 1936 gjeldende bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1936 med følgende forandringer:

A. *Tariffens innledende bestemmelser.*

§ 13. Under de nærmere betingelser, som av Tolldepartementet fastsettes, blir innførselstollen å tilbakebetale for prøver, som i uforandret stand igjen utføres til utlandet, når forbehold derom er gjort ved innførselen. Likeledes kan Tolldepartementet eller den, det dertil bemyndiger, bevilge tilbakebetaling av innførselstoll for fortollete råmaterialer og andre stoffer, som i forarbeidet stand utføres til utlandet eller til skibsbruk, for fortollete hjelpestoffer, anvendt til tilvirkninger, der utføres til utlandet eller til skibsbruk, og efter omstendighetene for andre fortollete varer, når disse i uforandret stand igjen utføres til utlandet eller til skibsbruk.

Tolldepartementet kan også tilstå tilbakebetaling av innførselstoll for eller tollfri utlevering av varer til utstyr, reparasjon eller inventar ombord i norske fartøier i fart på utlandet.

I særlige tilfelle kan Tolldepartementet tilstå, at varer, som fra Norge sendes til utlandet til foredling, bearbeidelse eller reparasjon og atter innføres til landet, alene erlegger 15 pct., eller forsåvidt angår varer, som svarer toll efter verdien, den for samme gjeldende verditollprocent av omkostningene ved foredlingen m. v., deri iberegnet forsendelsesomkostninger, eller at de efter omstendighetene inngår mot en lavere toll eller tollfritt. Varer, der som følge av foredlingen m. v. ved gjeninnførselen kommer inn under en tariffpost med høiere tollsats enn den, hvorunder de hørte ved utførselen, kan av Tolldepartementet tillates innført mot en toll, som svarer til forskjellen mellem de to tollsatser.

Innenlandske verksteder tilståes efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved bygging av nye skiber og reparasjoner, oppussing eller ombygging av eldre skiber eller reparasjon eller ombygging av enkelte deler i disse:

a. ved bygging av nye skiber 4 pct. av fartøienes salgssum for damp- og motorskiber over 75 registertonn brutto samt

hvalfangstfartøier, uansett størrelse, og 2 pct. av salgssummen for damp- og motorskiber av mindre drektighet og seilskiber, forsåvidt de er minst 50 registertonn brutto, dog således at godtgjørelsen blir å forminske med en tredjedel for dampskiber, hvis hovedmaskiner og hovedkjeler samt for motorskiber, hvis hovedmaskiner innsettes i utlandet;

b. ved reparasjoner m. v. av eldre skiber 3 pct. av reparasjonsomkostningene for skiber over 75 registertonn brutto samt hvalfangstfartøier, uansett størrelse, dog kun av det beløp, som overstiger kr. 2 000.

Tolldepartementet kan forlange opplysninger om anvendelse av materialer og gjenstander, som i tilfredsstillende form og kvalitet tilvirkes innenlands, men er innført fra utlandet, og ved beregning av godtgjørelsen gjøre fradrag i salgssummen eller i reparasjonsomkostningene for sådanne materialer eller gjenstanders verdi.

Innenlandsk blikkølserverk tilståes efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlandsk forbruk:

for de første 5 000 tonn pr. år	kr. 20 pr. tonn
» » neste 5 000 » » » »	15 » »
» » » 5 000 » » » »	10 » »

B. *Tariff for innførselstollen og for tara.*
Farvestoffer, farver, maling:

Følgende under post 6. «blyhvitt, sinkhvitt og alle andre ikke annensteds nevnte tørre farver» inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag 1 800 kg.»

Fyrtøi, alle slags, og deler derav:

1. helt eller delvis bestående av gull, platina eller sølv fortolles i sin helhet som arbeide av det høiest tollbelagte materiale.
2. ellers, 1 kg. kr. 2,50.

Gjær:

1. Vingjær med nærmeste innpakning, 1 kg. kr. 0,60.
2. ellers, 1 kg. kr. 0,20.

Instrumenter:

II. andre instrumenter:

- a. tekniske måle- og kontrollapparater, såsom trykkmålere (manometre), hastighetsmålere (tachometre), indikatorer, vannmålere, gassmålere, elektrisitetsmålere, voltmetre, ampêremetre, wattmetre, galvanometre, isolasjonsmålere, termometre, barometre, kompasser og nautiske instrumenter samt deler dertil:

1. manometre og vakuometre a. v. 15 pct.
2. ekkolodd a. v. 5 pct.
3. andre a. v. 10 pct.

Lim:

- a, b, c som nu.
- d. andre slags, 1 kg. kr. 0,10.

Metaller:

II. i arbeide:

C. av jern:

-
23. fingerbøl og syringer (også fôrede med annet metall enn jern), fluesmekkere, fyrstål, spenner, dørvridere, ildskuffer, ildtenger, pokere, hengsler, havesakser; speseri-, gryn-, kaffekverner (også med trekasse) og kjøttkverner til husholdningsbruk, skuffe- og kiste-håndtak, knapper til skuffer og desslike, ruller til møbler, rullekniver, skåter, sakser (helt upolerte), strykejern, vindus- og dørbeslag, hvorunder skyvebeslag, emner til nøkler med eller uten skafter samt deler av disse gjenstander, forsåvidt de ikke er nevnt annensteds, 1 kg. kr. 0,25.

G. av kobber, messing, bronse, nysølv og andre kobberblandede metaller samt aluminium og nikkel:

-
9. bjeller, bøssinger, dør- og vindusbeslag, dørvridere, kraner og ventiler, injektorer, hengsler, låser, kniver, skjær, gafler, mortere, ruller til møbler, strykejern, fingerbøl, syringer, spenner, knapper til skuffer og deslike, ringer og kroker med eller uten skruegang, urnøkler, i eller uten forbindelse med andre materialer:
 - a. av vekt 1 hektogram og derunder:
 1. skjær og gafler 1 kg. kr. 0,75.
 2. ellers, 1 kg. kr. 1,00.
 - b. som nu.

Oljer:

1. fete:

Følgende under post a. «olivenolje» inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag 6 000 kg.»

Følgende under post d. «linolje, kokt» inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag 1 800 kg.»

Følgende under «Sagogryn og sagomel, salep etc.» inntatte bestemmelse utgår:
«Kredittoplag 900 kg.»

Skinn og huder:

B. uten hårbedekning:

III. i arbeide:

2. salmakerarbeide, ikke annensteds nevnt:

c. annet:

1. som nu.

2. belter, 1 kg. kr. 2,00.

3. ellers. hvorunder brokkbånd, hueskygger og alle slags remmer, maskinremmer undtatt, 1 kg. kr. 1,50.

C. med hår- eller fjærbedekning for buntmakerarbeide:

1. sobel, mår, hermelin, chinchilla, hvitrev, sølvrev, blårev, sortrev (natyrell), breitschwanz:

a. uberedte:

1. sølvrev, blårev og sortrev (natyrell), frie.

2. andre, 1 kg. kr. 25,00.

b. o. s. v. som nu.

Sukker og sirup:

3. almindelig sirup og melasse med mindre enn 80 pct. sukkerinnhold, fri.

Anm. 1. De nærmere fordringer, som en vare må opfylle for å kunne henføres til ovenstående tariffpost, fastsettes av Tolldepartementet.

Anm. 2 som nu.

Tre og trevarer:

5. ekte og uekte forgylte, gipsede, ornamenterte, polerte, finerte eller lakkerte stenger, lister og rammer (herfra undtatt de rammer, som er nevnt under 9 a. 1):

a. stenger og lister, 1 kg. kr. 0,40.

b. rammer, også usammensatte, 1 kg. kr. 0,50.

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a, b, c, d, e som nu.

Anm. 1 og 2 som nu.

Anm. 3. Tolldepartementet kan på de nærmere betingelser, som av dette fastsettes, tilstå tollfrihet for elektriske automobiler.

Anm. 4 og 5 som nu.

Anm. 6. Ferdige og uferdige deler til karosserier og understell for automobiler, til-dannet av jern- eller stålplater, henføres under «Vogner etc. 1».

C. Midlertidige tolltillegg.

I. Som tillegg til den til enhver tid pliktige toll (herunder også til de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser) opkreves midlertidig 50 pct. for alle varer undtagen følgende:

Fruktar 1. a.

» 1. b.

» 1. c.

» 2. c.

» 2. d.

» 2. f.

» 2. g.

Grønnsaker 1. b.

» 3. a.

Kork B. a. 1.

» B. a. 2.

Nøtter a.

Ris, uavskallet, løs.

» — i emballasje.

» avskallet.

Vin 1. a.

» 1. b.

» 2. a.

Undtatt fra tillegget er dessuten bensin-, petroleum- og råoljemotorer, elektromotorer og elektriske generatorer, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaskiner, ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

II. Som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser samt de under I. anførte midlertidige tolltillegg) opkreves 25 pct. av det beregnede tollbeløp for sukker av sådan art som omhandles i tolltariffens «Sukker 1 og 2», 62 pct. for te samt 20 pct. for alle andre varer undtagen de under I siste punktum opregnede.

Finans- og Tolldepartementet bemyn-diges til å nedsette eller opheve sistnevnte tillegg forsåvidt de traktatbundne tollsatser angår.

III. Det under II. omhandlede ekstraordinære tolltillegg for sukker («Sukker 1 og 2») nedsettes fra og med 1 august 1936 fra 25 pct. til 10 pct.

B.

Nedennevnte tollforandringer settes i kraft fra den tid Kongen bestemmer:

A. Tariffens innledende bestemmelser.

§ 5. Beskadigede tollpliktige varer, forsåvidt det enten ved tollopsynets skjønn eller på annen måte godtgjøres, at de under reisen, d. e. efterat de er innladd, og føreenn de

er ilandbragt, er blitt i den grad beskadiget, at verdien er forringet med en fjerdepart eller mer, fortolles, såfremt de selges ved auksjon, med 15 pct. av auksjonsbeløpet, dersom de selges ufortollet, og med 13 pct., dersom de selges fortollet. I begge tilfelle legges til auksjonsbeløpet salær og andre omkostninger, som kjøperen plikter å erlegge utenfor auksjonsbudet.

Av følgende varer blir dog innførselstollen å beregne med vedfødte procenter:

Av epler:

i tiden fra og med 1 august til og med 15 mars:

i fortollet stand, 50 pct.

i ufortollet stand, 100 pct.

i tiden fra og med 16 mars til og med 31 juli:

i fortollet stand, 33 $\frac{1}{3}$ pct.

i ufortollet stand, 50 pct.

Av pærer:

i tiden fra og med 1 august til og med 15 mars:

i fortollet stand, 29 pct.

i ufortollet stand, 40 pct.

i tiden fra og med 16 mars til og med 31 juli:

i fortollet stand, 17 pct.

i ufortollet stand, 20 pct.

Av kaffe o. s. v. som nu.

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Bukseseler samt deler derav, forsåvidt de ikke går inn under en høiere sats, og glidelåser:

a. med utstyr eller vevning av silke, som silkevarer.

b. andre slags:

1. glidelåser, 1 kg. kr. 2,50.

2. ellers, 1 kg. kr. 1,75.

Farvestoffer, farver, maling:

6. blyhvitt, sinkhvitt og alle andre ikke annensteds nevnte farver:

a. sinkhvitt, 1 kg. kr. 0,06.

b. ellers, 1 kg. kr. 0,05.

Tara for a og b: Fustasjer 10 pct.; emballasje av metall 8 pct.

Frukt (trefrukt) og bær:

1. friske

d. epler og pærer:

1. i tiden fra og med 1 august til og med 15 mars, 1 kg. kr. 0,40.

2. i tiden fra og med 16 mars til og med 31 juli, 1 kg. kr. 0,20.

Anm. Tolldepartementet kan i særlige tilfelle bestemme, at tollene også i tiden fra og med 1 august til og med 15 mars opkreves med kr. 0,20 pr. kg.

Deler til velosipeder:

a. ferdige, 1 kg. kr. 1,00.

Som ferdige ansees — foruten kjeder, saler, sallær til sykkelsæter, håndtak og kjedeskjermer av celluloid eller lignende, også i forbindelse med metall — sådanne deler, også av rør, som er forarbeidet av rustfrie metaller eller av metall forsynt med overdrag eller belegg samt sammensatte rammer.

b. o. s. v. som nu.

Oslo i finans- og tollkomiteen den 18 juni 1936.

Ivar Lykke,
formann.

Anton Alvestad,
ordfører.

Torvald Haavardstad,
sekretær.